

[Schovelin.]

at det hele er jo nok et Spørgsmaal om System — og noget af det vanskeligste i Verden er for saa vidt at forlange et Systemskifte —, men jeg maa gentage, at det ogsaa er et Spørgsmaal om noget, der i den Grad griber ind i hele Danmarks økonomiske Liv, at det dog vel skulde være værd at overveje. Kommissioner og det Apparat, der kan stilles dem til Raadighed, kan nu være meget godt. Men jeg har nu ikke den absolutte Tillid, som mange Mennesker synes at have, til Erhvervsrepræsentanter. Man tror, at naar man har spurgt Erhvervene, er dermed Sagen forbi. Men hvordan skulde disse Mennesker egentlig forstaa sig paa Traktatpolitik? De sidder i deres Bedrifter og sørger for dem paa en udmærket og glimrende Maade, men derfor er det aldeles ikke sikkert, at de har Indsigt paa dette Punkt. Jeg maa altsaa gentage, at det, vi ønsker, er her i Rigsdagen at forberede Sindene paa en Drøftelse, der gaar til Bunds i hele dette vigtige Spørgsmaal.

Ordføreren (Jepsen Christensen): Det er ikke uden en vis Tilfredsstillelse, jeg noterer, at Ordføreren for Mindretallet føler sig foranlediget til at give en nærmere Definition af Ordet „enfoldig“, men jeg kan dog ikke erkende, at hans franske Gengivelse af Ordet just skulde falde sammen med den danske Opfattelse. Det tror jeg neppe nogen i det høje Ting vil erkende. Ordet „enfoldig“ betyder noget nedsættende, det kommer det ærede Medlem ikke udenom.

For øvrigt vil jeg gerne sige, naar det ærede Medlem nu paastaar, at det nytter ikke at gøre Indsigelse mod Tilsidesættelser af Mestbegunstigelsestraktater, at det nytter i høj Grad. Det har nyttet for Danmark at gøre Indsigelse i Forholdet belgiske Heste—jydske Heste, og hvis en Indsigelse ikke tages til Følge, vilde det efter min Mening i høj Grad kunne nytte at inddrage et saadant Spørgsmaal til Forligsbehandling mellem de stridende Parter. At det ikke nytter at komme med Indsigelse, hvis et Land tilsidesætter Mestbegunstigelsestraktater, kan jeg altsaa ingenlunde anerkende.

Schovelin: Jeg har ikke sagt, hvad det ærede Medlem nu lagde mig i Munden, at det ikke nytter at gøre Indsigelse bagefter. Jeg har sagt, at det var en saare vanskelig Vej at gaa, og at der i al Almindelighed var meget lidt Udsigt til, at det vilde lykkes, og at det som Følge deraf var bedre at indrette det saaledes, at man ikke behøvede bagefter at komme med Indsigelse, men at

man i Forvejen havde sørget for, at det hele var i Orden. Det er noget ganske andet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 41 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Folketinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Man gik derefter til:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 22. August 1928 i Berlin afsluttet Handels- og Skibsfartrskonvention mellem Danmark og Grækenland med dertil hørende Slutprotokol.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 318; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 103).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 46 Stemmer.

Formanden: Ogsaa om denne Vedtagelse vil der blive givet Folketinget Meddelelse.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilvirkning, Erhvervelse og Besiddelse af Vaaben m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4101; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 437).

Sagen sattes til Forhandling.

Jensen-Stevns: Det foreliggende Forslag til Lov om Tilvirkning, Erhvervelse og Besiddelse af Vaaben m. v. tilsigter ikke at indføre væsentlig nye faktiske Forhold paa det Omraade, der her er Tale om. Vi har